

[Ragnhild Andersen.]

sigt, at de ville få forbedret pensionen med 900 kr. til ægtepar og 600 kr. til enlige, og at disse kun fik henholdsvis 400 kr. til ægtepar i hovedstaden og 267 kr til enlige. Det ville derfor være rimeligt, om regeringen havde fulgt vort forslag og foreslået zonegrænserne helt ophævet og grundbeløbene forhøjet med 300 kr. til ægtepar og 200 kr. til enlige. Jeg skal opfordre udvalget til også at tage disse vore ønsker og forslag med i sine overvejelser.

Det tredje forslag om at forhøje lomme pengebeløbet til beboere på alderdomshjem til 50 kr. pr. måned og at gøre det ens over hele landet har kommunisternes store sympati. Med de stigende priser på livsfornødenheder hilser vi med tilfredshed, at lomme pengene får denne forhøjelse, og at zonegrænserne slettes her.

Forslaget om at forhøje rådighedsbeløbet kan vi også tiltræde, sådan som forholdene nu er. Jeg må dog tilføje, at vi rigtignok ville have foretrukket, at den oprindelig af socialdemokratiet fremsatte tanke — også fremsat i skitseform i kommissionen — om at bringe pensionen op på $\frac{2}{3}$ af befolkningens gennemsnitsindtægt var blevet en realitet, så vi kunne komme bort fra ydelser, der gives efter de sociale udvalgs skøn. Når ministeren nu ser sig nødsaget til at komme med et forslag om højere rådighedsbeløb, viser det, at kommunisterne har ret i, at mange af vore ældre er ude af stand til at klare sig med de lave pensions-satser, at de trænger til en bedre, en virkelig betryggende folkepension. Jeg finder det i øvrigt ikke rigtigt, at kommunerne ikke selv må bestemme over en eventuel resterende del af rådighedsbeløbet. Så vidt jeg kender til praksis i mange kommuner, også i hovedstadskommunerne — i hvert fald København — og også andre store købstæder, har man i årets løb givet hjælp til de vanskeligst stillede. Har der været et restbeløb, har man i marts måned uddelt den resterende del, dog ikke til alle folkepensionister, men til folk, som ikke havde anden indtægt end folkepensionen. Man skal huske på, at mange kan godt være i trang uden at have mulighed for at bevæge sig hen på kontoret for at anmode om mere støtte, og jeg synes ikke, det er nogen dårlig skik at lade kommunerne have en vis selv-

bestemmelsesret over den del af rådighedsbeløbet, som ikke er anvendt i årets løb.

Jeg har nu omtalt de vigtigste ændringer, hvori der indeholdes forbedringer af loven. Jeg har også peget på mangler i forbindelse med de foreslåede forbedringer, som min gruppe finder kunne være undgået. Forslaget har imidlertid flere mangler end dem, jeg har været inde på. Jeg savner en forhøjelse af ægteskabstillægget, som jeg har efterlyst. Ægteskabstillægget er i dag kun $\frac{1}{3}$ af forskellen på pensionen til ægtepar og pensionen til enlige, og det forhold ændres ikke ved den zoneudjævning, der foreslås. Vi mener, at ægteskabstillægget bør op på 50 pct. af forskellen på pensionen til enlige og pensionen til ægtepar, sådan som det var, før man ved folkepensionens gennemførelse forringede ægteskabstillægget.

Efter min gruppes opfattelse er det også påkrævet med en ændring af børnetillægget, der kun kan ydes til det 18. år, og kun for så vidt børnene er i lære eller under uddannelse. Vi anser det for at være en stor fejl, som især rammer invalidepensionister, at ydelsen af disse tillæg standser ved det 18. år, uden at der tages hensyn til, om barnet er færdig med sin lære eller sin uddannelse. Vi mener derfor, at tillæggene bør ydes også efter det 18. år, indtil barnet er færdig med sin lære eller uddannelse.

Som det allerede vil være fremgået af mine bemærkninger, anser kommunisterne de foreslåede forbedringer for værdifulde, men utilstrækkelige. De er ikke nær vidtrækkende nok, særlig når man betænker, at mindstepensionen i løbet af de $2\frac{1}{2}$ år, den har eksisteret, er forhøjet med 23,5 pct. på samme tid, som de mindrebemidlede pension kun er steget med 5,7 pct., et forhold, jeg fremdrog i spørgetiden forleden dag; det kan læses spalte 3023-3028 i Folketingstidende.

I lovforslagets bemærkninger oplyses det, at gennemførelsen af de af ministeren foreslåede ændringer ville betyde en udgift på 43 mill. kr. for stat og kommuner under ét, dersom man ikke havde foreslået visse spareforanstaltninger i forbindelse med ventetillæggene. Det foreslås at inddrage den forhøjelse af ventetillæggene til alle nuværende pensionister — ikke til dem, der kommer til efter den 1. april, men til dem, der i dag får folkepension — som blev